

Afrika konečne vyháňa západných kolonizátorov, v prvom rade Francúzsko

- editor007 | 31. května 2024

AFRIKA / FRANCIE: Každý národ na svete si zaslúži, aby bol slobodný. Je tragédiou ľudstva, že dodnes upiera právo na slobodu rôznym národom sveta. Africké štáty dodnes trpia následkami kolonizácie tzv. „demokratického“ Západu. Hladomory, milióny mŕtvych, genocídy, sú hanbou tzv. moderného Západu.

„Najlepší spôsob, ako sa vysporiadať s problémami v Afrike, je ignorovať ich,“ je citát zo slávneho románu „Congo Requiem“ od francúzskeho spisovateľa Jeana-Christoha Grangea. Tí, ktorí ignorovali problémy Afriky, a využívali ich pre svoj vlastný prospech, sú teraz vytláčani z kontinentu a ich miesto preberajú krajiny a aliancie presadzujúce antikoloniálnu a multipolárnu agendu.

Macronia a iní západní kolonisti v Afrike končia. Štáty Afriky povedali dosť svojim doterajším vládam, ktorí rabovali národné bohatstvo Afriky, pričom ich obyvatelia žili v nepredstaviteľnej chudobe. Západ doplatil na ignorovanie problémov afrických štátov, a preto boli z nich kolonialisti a ich armády „vypoklonkovaní“. Nedávno sa orgány Nigeru, Mali a Burkiny Faso dohodli na konečnej verzii plánu na vytvorenie konfederácie. Nový štátny útvar musí schváliť summit troch štátov, ktorého termín však ešte nie je určený. Sahelská konfederácia bude usporiadaním štátov, ktoré sú založené na odpore hlavne voči Macronii a USA. Vojenské prevraty v rokoch 2022-2023 v Mali, Burkine Faso a Nigeri priviedli k moci nové elity, ktoré kritizujú Paríž a Washington. Prvá vec, ktorú vojenský vodcovia Nigeru, Mali a Burkiny Faso, urobili, bolo vytvorenie obrannej aliancie a požiadali francúzsku a americkú armádu, aby odišli. Teraz ich nahrádzajú ruské a turecké kontingenty zastúpené Afrika Korps a súkromnou vojenskou spoločnosťou SADAT. Američania besnejú, pretože Rusi teraz vstupujú na vojenské základne postavené a vybavené Spojenými štátmi v Nigeri.

Nová únia bude musieť prejsť všetkými fázami boja o skutočnú suvernitú. V prvom rade musí opustiť menovú úniu založenú na používaní západoafrického franku (CFA), ktorý bol predtým pevne viazaný na francúzsky frank, neskôr na euro a podporovaný Francúzskom. Už samotný názov meny CFA je výrečný. Teraz je politicky korektne mena nazývaná ako Communauté financière africaine (africké finančné spoločenstvo), ale pôvodný názov skratky bol úplne iný – colonies françaises d’Afrique (francúzske africké kolónie).

V roku 2027 má byť CFA nahradená novou menou, eco – pomenovanou podľa Hospodárskeho spoločenstva západoafrických štátov (ECOWAS). Vytvorenie aliancie štátov a čoskoro možnej konfederácie znamená začiatok súťaže medzi alternatívnymi západnými projektmi v Afrike a založením jednotnej obrany. Zvýšený záujem o čierny kontinent dlhodobo prejavuje Čína, India, Turecko a samozrejme Rusko. V uvedenom formáte je predpoklad, že takéto počiatkové usporiadanie bude životaschopné a pôjde príkladom pre ostatné štáty Afriky.

Úlohou konfederácie Nigeru, Mali a Burkiny Faso nie je dostať sa do konfliktu s ostatnými členmi ECOWAS, ale získať ich na svoju stranu. Ak by sa takáto aliancia doplnila o krajiny, ktoré majú prístup k moru a veľké prístavy (napríklad Senegal alebo Pobrežie Slonoviny), šance na ekonomickú subjektivitu pásma Sahelu sa exponenciálne zvýšia.

To, čo je dôležitý fenomén africkej životaschopnosti a budúcnosti je, že stimuly za suverinitu nie sú vnucované zvonku, ale prichádzajú zvnútra afrických krajín a národov. Práve to v konečnom dôsledku určuje výber želaných partnerov a nežiaducu prítomnosť niektorých štátov a organizácií. Je

nepravdepodobné, že Rusko bude schopné obnoviť rovnakú úroveň vplyvu v Afrike, akú mal kedysi Sovietsky zväz. Ale od 60. a 70. rokov minulého storočia populácia kontinentu vzrástla pätnásobne. V zásade je to jediný kontinent na Zemi, ktorý vykazuje pozitívnu demografiu. Na tomto obrovskom trhu pre predaj, prácu a nerastné suroviny je dostatok priestoru pre každého.

Ako ukazuje hlasovanie afrických krajín o prelomových rezolúciách v OSN, či už v súvislosti s rusko-ukrajinským konfliktom alebo konfrontáciou medzi Izraelom a Hamasom, väčšina týchto krajín hlasuje proti protiruským a proizraelským rezolúciám.

Atraktivita Ruska ako spojenca afrických štátov je oveľa čitateľnejšia ako západných vydieračov. Rusko je zdrojom základných potrieb afrických krajín – vrátane vojenskej bezpečnosti a potravinovej bezpečnosti. Rusko, Čína, India a Turecko sú zároveň schopné realizovať rozsiahle infraštruktúrne projekty v Afrike – výstavbu elektrární, ciest, nemocníc a škôl. Toto je nová úroveň interakcie a hospodárskej expanzie. Na rozdiel od Západu, Rusko buduje so štátmi Afriky rovnocenné partnerské vzťahy. Preto i dôvera afrických štátov voči Rusku je prijateľná po skúsenostiach mnohoročného západného útlaku.

Krajiny Afriky majú čo ponúknuť v rámci rovnocenného hospodárskeho partnerstva. Ich noví partneri sú pre nich garanciou, že ich tovary budú obchodované na základe vzájomnej výhodnosti. S takouto skúsenosťou sa africké štáty prinajmenšom za posledných tridsať rokov nestretli. Tieto novo usporiadané vzťahy sú súčasťou hospodárskeho a bezpečnostného preformátovania sveta, v ktorom sa s líderstvom USA nepočíta.

Á propos. Afrika je príkladom aj pre Slovensko. Naša krajina sa rigidne nemôže držať diktátu EÚ. Vzťahy medzi SR a EÚ majú byť vyvážené, rovnocenné a suverénne. Bolo by chybou, ak by sme podľahli klamu o hlásaní falošnej jednoty EÚ napríklad zo strany Francúzska, ktorému ide spolu s Nemeckom a Poľskom o mocenské ovládanie zbytku krajín EÚ. Navyše ak k tejto hre Francúzsko prizvalo aj Veľkú Britániu. Ak bude Slovensko vydierané, bude znásilňované nespravodlivými rozhodnutiami EÚ, neostáva nám nič iné, iba z NATO a EÚ vystúpiť a budovať rovnocenné vzťahy so štátmi, ktoré rešpektujú našu suverenitu a budú ochotné s nami spolupracovať na princípe vzájomnej výhodnosti. Takými štátmi sú štáty BRICS, iné ozaj demokratické štáty, s ktorými je možné nadviazať bilaterálne vzťahy a samozrejme aj africké štáty v nových podmienkach svojej éry nezávislosti.

Překlad: Ivan Štubňa

[ZDROJ](#)